

Baanbreker

Ingrid Fijma (1967)

Was: Teamleider servicedesk Hewitt

Is nu: Business Support &

Implementation Executive bij Ezwim

Sollicitatiebrieven: meer dan honderd

carrière index

Hoogtepunt ← → Dieptepunt

'Terugkijkend kan ik zeggen dat mijn ontslag het beste is wat me had kunnen overkomen'

"Het jaar na mijn ontslag gebruikte ik om mezelf opnieuw uit te vinden. Ik deed competentietesten, verdiepte me in social media en bouwde mijn eigen site *ikzoekeenbaan.fijma.nl*. Ik vergrootte mijn netwerk mede dankzij initiatieven van jobcoaches die begaan zijn met het lot van werkzoekenden, zoals Bas Westland met zijn 'Vind je baan met LinkedIn'-bijeenkomsten en Klariet Bolle van *dewerktafel.nl*. Het werken in en aan mijn netwerk heeft me uiteindelijk ook mijn nieuwe baan opgeleverd. Ik zag op LinkedIn een vacature van een oude 'klant' en nam contact op. Ze kenden me nog, ik solliciteerde en werd aangenomen.

In september 2010 maakte Hewitt, het bedrijf waar ik werkte, bekend dat de reden voor de ophanden zijnde reorganisatie kostenbesparing was en dat die vooral werden gezocht in de overhead. In maart 2011 werd ik bij de grote baas ontboden. Natuurlijk is het zuur als je na ruim 22 jaar trouwe dienst zomaar aan de kant wordt geschoven. Ik voelde me afgewezen, overbodig verklaard. Helemaal toen duidelijk werd dat ik van onze afdeling de enige was die moest vertrekken. Ik ging aan

mezelf twifelen, dacht: wat is er mis met mij? In principe moest ik nog een maand volmaken, maar toen ik tijdens het slechtnieuwsgesprek aangaf dat ik het te pijnlijk vond om 'mijn' nieuwe werkplek in te richten voor een ander, mocht ik op eigen verzoek thuis blijven. Behalve bijzonder verlof kreeg ik ook een ontslagvergoeding mee en een outplacementtraject aangeboden. De eerste weken was ik boos, teleurgesteld, verdrietig en onzeker tegelijk. Ik ben alleenstaande moeder en dus kostwinner. Meteen na het VWO was ik gaan werken, ik was 43, had geen cv, geen relevant netwerk, geen ervaring met vacatures vinden, laat staan met het voeren van sollicitatiegesprekken. Even dacht ik: ze bekijken het allemaal maar, ik hou mijn hand wel op. Maar zo zit ik niet in elkaar. Terugkijkend kan ik zeggen dat mijn ontslag het beste is wat me had kunnen overkomen. Zonder dat ik het besepte, was ik bij mijn oude werkgever toch een beetje onderdeel geworden van het meubilair. Dat ik uit mijn comfortzone werd getrokken was doodeng, maar zorgde uiteindelijk voor enorme persoonlijke groei. Ik heb er mijn eigenwaarde mee teruggekregen." ■